

Han fanget musikkens sjel

Alle foto: William Claxton

HYLLEST: 14 år gamle Jerry McGhee spiller trompet utenfor huset hvor Louis Armstrong ble født.

Foto: Len Prince

KUNST: William Claxtons bilder forteller jazz-musikkens historie.

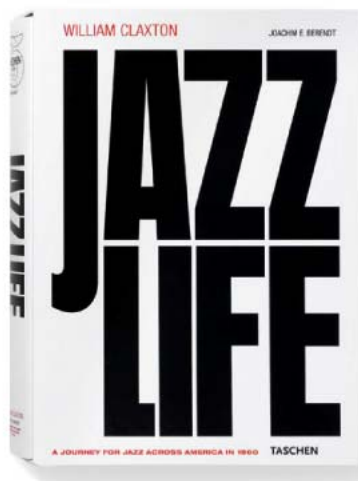

KORT OG KLART: JAZZ-LIV

■ William Claxton var en amerikansk fotograf. Han tok bilder av jazz-musikere i USA i 1960.

■ Bildene ble til boken «Jazz Life». Boka har kommet ut i en jubileums-utgave i år.

■ William Claxton døde denne måneden.

■ Jubileums-utgaven av boka «Jazz Life» blir gitt ut av forlaget Taschen. Boka er skrevet på engelsk, tysk og fransk.

STILSIKKER: André Previn ble fotografert av Claxton i Hollywood.

Den amerikanske fotografen William Claxton er død. Arven hans er jazz-musikkens historie fortalt i bilder.

Alexander M. Schindler

■ **Oktober 1959:** Det er tidlig høst. Fotografen William Claxton har bare vært gift med kona Peggy en liten stund. Han er kjempeforelsket. Så ringer telefonen. I den andre enden av røret er tyske Joachim-Ernst Berendt. Han er på vei til USA for å lage en bok om jazz. Og han vil ha med Claxton for å fotografere i flere måneder.

Hva skal William gjøre? Forlate kvinnen han elsker på grunn av musikken han elsker?

Claxton blir enig med sin kjære om å fotografere jazz. Sammen med Berendt reiser han fra øst til vest og fra nord til sør i USA. Sammen oppdager de kunsten jazzmusikk. De intervjuer musikere som spiller på trompet, saksofon, gitar og kontrabass. De besøker kirker, nattklubber, festivaler og strippeklubber.

To år senere kommer boken «Jazz Life» ut for første gang. Her finner du Chet Baker, Miles Davis, Louis Armstrong, Ray Charles og Ella Fitzgerald. De er bare noen få av mange musikere som har to ting felles: De er berømte musikere, og de ble alle fotografert av William Claxton.

Oktober 2008. William Claxton dør. Han ble 80 år gammel. Han rakk akkurat å se at arbeidet han og Berendt gjorde, ble gitt ut i en jubileumsbok. Den forteller historien om jazz-musikken. Men det er ikke alt. Teksten og bildene viser også glede, sorg og rasisme i Amerika på 1960-tallet. «Jazz Life» og bildene til William Claxton som beskrives som rolige, raske, elegante, røffe og gripende. Akkurat som jazz-musikken selv.

alexander@klartale.no

NATTESTID: Ifølge William Claxton var de fleste jazz-musikerne nattmennesker. De sov om dagen og spilte om natta.